

תלמודו בידו

דף ב עמוד ב

א] כיצד "אשת אחיו שלא היה בעולמו" פטורה מן היבום, ופוטרת את צרתה ?

ב] באלו אופנים אשה שהיתה צרת ערוה מותרת ביבום ?

ג] האם יתכן שצרת תמאן בבעלה בעוד אביה חי ?

ד] כיצד ערוה פוטרת את צרת צרתה מן היבום ?

א] פטורה מיבום: כגון ראובן ושמעון אחים, ומת ראובן בלא בנים, ואחר כך נולד אח אחר, לוי. הרי אשת ראובן אסורה על לוי איסור עולם. שנאמר "ישבו אחים יחדן", ללמד שיש יבום רק כשישבו האחים יחד בעולם. פוטרת צרתה: ייבם שמעון את אשת ראובן ולו אשה אחרת, ומת בלא בנים, ונפלו לפני לוי.

הואיל ואסור באשת ראובן ואף שנפלה עכשיו מכח שמעון, כך גם צרתה אסורה.

**ב] 1. אם אחיו גירש את הערוה, או שמתה בחייו, ואחר כך מת האח בלא בנים.
2. היתה הערוה קטנה, ומיאנה בבעלה.
3. נמצאת הערוה אילונית, מתברר למפרע שמעולם לא היתה אשתו משום מקח טעות.**

ג] יתכן. כגון שהשיאה אביה, ונתגרשה בעודה קטנה, שוב אין לאביה רשות בה. הלכה ונישאה לאחר בעודה קטנה, אם רצתה יכולה למאן אף בחיי אביה.

ד] נשא ראובן שתי נשים, ואחת מהן היא בת שמעון אחיו, ומת ראובן בלא בנים. ונתייבמה צרת הבת לאח אחר ושמו לוי, וללוי גם אשה אחרת. ומת לוי, ונפלו שתיהן לפני שמעון.

כשם שצרת הבת פטורה מן היבום ושנאסרה על שמעון עולמית בשעה שנפלה לפניו עם בתו, כך צרת צרתה פטורה מן היבום.